

חוק בתי דין רבניים (קיום פסקי דין של גירושין) (הוראת שעה), התשנ"ה-1995*

1. (א) קבע בית דין רבני, בפסק דין, שאיש יתן גט לאשתו (להלן – פסק הדין), והאיש לא קיים את פסק הדין, רשאי בית הדין, במטרה להביא לקיום פסק הדין, ליתן נגדו בהתאם להוראות סעיף 4, צו הגבלה כמשמעותו בסעיף 2 או צו הגבלה בדרך של מאסר כפיה כמשמעותו בסעיף 3 (להלן – צו הגבלה).
- (ב) לענין סעיף קטן (א), אין נפקה מינה אם ננקטה בפסק הדין לשון של כפיה, חובה, מצווה, הצעה או לשון אחרת.
2. מבלי לגרוע מסמכותו של בית הדין הרבני לפי סעיף 7א לחוק בתי דין דתיים (כפיית ציות), התשט"ז-1956¹, רשאי בית הדין הרבני, בצו הגבלה, לפגוע בזכויות המפורטות להלן, כולן או מקצתן, לתקופה ובתנאים שיקבע:
- (1) לצאת מן הארץ;
 - (2) לקבל רכון ישראלי או תעודת מעבר לפי חוק הדרכוניס, התשי"ב-1952², להחזיק בהם או להאריך את תוקפם, ובלבד שיהיו תקפים לצורך שיבה לישראל;
 - (3) לקבל, להחזיק או לחדש רשיון נהיגה;
 - (4) להתמנות, להיבחר או לשמש במשרה על פנ דין או במשרה בגוף מבוקר כמשמעו בחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב]³;
 - (5) לעסוק במקצוע שהעיסוק בו מוסדר על פי דין או להפעיל עסק הטעון רישוי או היתר על פי דין;
 - (6) לפתוח או להחזיק חשבון בנק או למשוך שיקים מחשבון בנק, ולענין זה יראו אותו כלקוח מוגבל חמור כמשמעותו בחוק שיקים ללא כיסוי, התשמ"א-1981⁴;
 - (7) לקבל רשיון להתהלך חופשי לפי סעיף 28 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971⁵, לקבל חופשה מיוחדת לפי סעיף 36 לפקודה האמורה או לקבל הקדמת שחרור לפי סעיף 64(א) לאותה פקודה.
3. (א) ציווה בית דין רבני בצו הגבלה לכופ אדם במאסר לצייית לפסק הדין (להלן – מאסר כפיה), יחולו הוראות סעיף (3) עד (5) לפקודת בזיון בית המשפט⁶, אלא שבמקום "בית משפט שהטיל את המאסר" יראו לצורך חוק זה כאילו נאמר "בית הדין הרבני שנתן את הצו" ויחולו השינויים הנובעים מכך.
- (ב) תקופת מאסר הכפיה לא תעלה על חמש שנים; אולם רשאי בית הדין, אם ראה שהדבר ררוש לקיום פסק הדין, להאריכה מפעם לפעם ובלבד שתקופת מאסר הכפיה הכוללת לא תעלה על עשר שנים.

* נתקבל בכנסת ביום כ"א באדר א' התשנ"ה (21 בפברואר 1995); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בחצעות חוק 2281, מיום 7 בתמוז התשנ"ד (15 ביוני 1994), ו-2322, מיום ד' בכסלו התשנ"ה (7 בנובמבר 1994), עמ' 116.

¹ סי"ח התשט"ז, עמ' 40.

² סי"ח התשי"ב, עמ' 260.

³ סי"ח התשי"ח, עמ' 92.

⁴ סי"ח התשמ"א, עמ' 136.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 21, עמ' 459.

⁶ חוקי איי כרך (א), עמ' 332; סי"ח התשכ"ג, עמ' 10.

4. (א) עם תום שלושים ימים מיום מתן פסק הדין, ידון בית הדין הרבני במתן צו הגבלה; לא יינתן צו הגבלה אלא לאחר שניתנה ההזרמנות, לכל בעל דין ולמי שלדעת בית הדין עלול להיפגע ממנו, להשמיע טענותיו.

(ב) בבואו ליתן צו הגבלה ישקול בית הדין הרבני את הדרך הדרושה להביא לקיום פסק הדין, בשים לב לנסיבות הענין, ובהתחשב בין היתר, במצב בריאותו של מי שכנגדו מבקשים ליתן את הצו ויכולתו לקיים את התלויים בו; החלטת בית הדין תהיה מנומקת.

(ג) בכפוף להוראות חוק זה, וככל שייראה לו דרוש לקיום פסק הדין, רשאי בית הדין הרבני, בכל עת, לאחר מתן פסק הדין ליתן צו הגבלה, או לשנות צו הגבלה שנתן, והכל, בין ביוזמתו ובין לבקשת בעל דין או לבקשת מי שעלול להיפגע ממנו.

(ד) הוגש ערעור על פסק הדין או על צו ההגבלה, רשאי בית הדין הרבני הגדול להורות על עיכוב ביצוע צו ההגבלה עד להכרעה בערעור.

5. צו הגבלה יפקע עם פקיעת הנישואין.

פקיעת צו
ההגבלה

6. החליט בית דין רבני שאיש יתן חליצה לאלמנת אחיו, והאיש לא קיים את החליצה, רשאי בית הדין הרבני, בתום שלושים ימים מיום מתן ההחלטה, ליתן צו הגבלה נגד האיש, והוראות סעיפים 2, 3 ו-4 יחולו, בשינויים המחוייבים.

כפייה למתן
חליצה

7. חוק זה אינו בא לגרוע מן הסמכויות של בית דין רבני או של בית משפט על פי כל דין.

שמירת דינים

8. הוראות חוק זה יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על פסק דין שניתן לפני תחילתו של חוק זה.

תחולה

9. השר לעניני דתות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, בהתייעצות עם שר המשפטים ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

ביצוע ותקנות

10. תוקפו של חוק זה יהא לתקופה של ארבע שנים מיום פרסומו.

תוקף

11. בחוק שיפוט בתי דין רבניים (נישואין וגירושין), התשי"ג-1953,⁷ בסעיף 6 שבו, במקום "ששה חרשים" יבוא "ששים ימים".

תיקון חוק
שיפוט בתי דין
רבניים (נישואין
וגירושין)

שמעון שטרית
השר לעניני דתות

יצחק רבין
ראש הממשלה

ש ב ח ו י י ס
יושב ראש הכנסת

ע ז ר ו י צ מ נ
נשיא המדינה

⁷ ס"ח התשי"ג, עמ' 165.